

Per Vers hjemme i "the hood" nær Islands Brygge. Her føler sønderjyden sig godt tilpas.

fotosession, er distraktionen dog ikke større, end at tråden kan tages op, i det omfang den endte hos PH og Volmer Sørensen. For visse af de bedste revyviser kunne jo være satiriske, om ikke samfundsrevsende.

Men selv om Per Vers ofte kan tale eller rappe med en skarp stemme, vil han ikke tage prædikatet samfundsrevser på sig.

- Det er en belastende titel, siger han.

- Jeg er sådan en, der kigger på verden, og nogle gange ser jeg den fra en vinkel, som andre ikke har skrevet en sang eller tekst om, tilføjer han.

De klassiske revyviser ville sikkert passe perfekt ind i en eller anden form for danskheds-kanon. Og det er jo det danske sprog, der er affyringsrampen for alt, hvad Per Vers sætter i omløb.

Dialekter og danskhed

Han er stolt af at kunne 11 forskellige danske dialekter og lidt trist over, at det ikke værdsættes på samme måde i konkurrencestaten, som hvis han kunne 11 forskellige fremmedsprog.

På en eller anden måde tangerer alt dette debatten om danskhed og danske værdier, der har raset i snart umindelige tider.

Per Vers ser danskhedsdebatten som noget, der kommer op, når folk føler sig pressede.

- Vi søger alle efter en identitet og har en ekstrem drift mod sammenhængskraft. Den kan man få helt konkret ved for eksempel at synge i kor eller være sammen til en festival. Og så kan man søge den mere abstrakt gennem historie og kultur, siger Per Vers.

Det sidste fører i hans bog ofte til nogle ukonkrete, ufrugtbare diskussioner.

- Hvor for mange prøver at tage patent på danskheden og bruger den selvfedt til at skabe splittelse og opstille fjendebilleder, lyder det fra Per Vers.

Der også synes, at den offentlige debat, som den føres på for eksempel sociale medier er mere og mere en blindgyde. Hvor folk surfer af sted på en bølge uden at se hele havet, ser et billede uden at se filmen, læser egne værdier ind i standpunkter uden at se konteksten.

Glæden ved samvær i praksis er større end så meget andet ifølge Per Vers, der som kunstnerisk konsulent for Spoken Word Festival kommer til at være i meget praktisk samvær blandt andet i diverse workshops, hvor han nærmest tager en mentor-agtig rolle på sig.

- Jeg håber, der kommer en 18-årig gut, der har skrevet et digt, der er bedre end mit, siger Per Vers, der også har det helt fint med at tilbringe en uges tid i Odense:

- Jeg kan lide det, man gør ved Odenses midtby, og at det er så konsekvent. Om fem år vil der være masser af spændende nye locations, der kan indtages af en Spoken Word Festival.

Af Jesper Mads Eriksen

Foto: Lasse Hansen

jm@fyens.dk, laha@fyens.dk

samvær med mine børn, der jo ikke skal opfatte deres far som en verdensfjern tosse, siger Per Vers.

Ikke lejlighedssangskriver

Det der med at have sproget som legeplads og instrument, at bruge brokkerne og sætte dem sammen til noget meningsfuldt er det, Per Vers perfektionerer, når han freestyler.

Journalisten har tænkt lidt over at finde en sammenligning, der giver mening for den forudsætningsløse læser, der måske ikke er hjemme i rappens og beslægtede genrers vokabularium og metoder. Det der med at give en mand seks-otte-ti nøgleord og få ham til at sætte dem sammen til rytmiske, talte vers, minder det på en måde ikke om den efterhånden døende metier, der kaldes lejlighedssangskrivere? Altså folk, der boede henne om hjørnet eller averterede i aviser

og som mod betaling kunne få en serie nøgleord om en 70-års-fødselar eller en konfirmand klemt ind i seks vers på melodien til "Marken er mejet".

Men allerede da disse betragtninger er på vej ud af munden på reporteren, erkender han, at de ikke er retfærdige.

Per Vers kan da heller ikke se sammenligningen. Altså bortset fra, at disse lejlighedssangskrivere findes endnu i rapperens sønderjyske hjemstavn, så er deres sange sjældent rigtigt gode, siger Per Vers og tilføjer at han føler sit udtryk mere beslægtet med PH's eller Volmer Sørensens klassiske revyviser.

Rejser sig og går

Herefter rejser Per Vers sig op og går, og det kunne forlene denne artikel med en ekstra dramatisk nerve at påstå, at det var, fordi

han var blevet fornærmet over reporterens utidige sammenligning.

Sådan er virkeligheden dog slet ikke. Per Vers er absolut en venlig mand, og det er simpelthen, fordi det er tid til at tage de til denne slags artikler obligatorisk hørende billeder.

Per Vers mener ikke, at hans svenske ødegårds-outfit er egnet til sagesløse fynske læsers blik, så han går sammen med fotografen hen mod den nærliggende privatbolig, hvor der skal skiftes til noget lidt mere tjekket.

Det efterlader reporteren med laksesalat og tanker, der dog hurtigt distraheres af det pulserende københavnske badeliv lige ovre på den anden side af Islands Brygge.

Ikke samfundsrevser

Men da Per Vers vender tilbage efter endt